http://journal.rmutp.ac.th/

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณน้ำมันตะไคร้หอมจากเครื่องกลั่น ด้วยการออกแบบการทดลอง

เจษฎา วิเศษมณี* และ อภิรักษ์ ขัดวิลาศ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา 41/1 ถนนพหลโยธิน ตำบลไม้งาม อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000

รับบทความ 1 สิงหาคม 2016; ตอบรับบทความ 9 พฤศจิกายน 2016

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการกลั่นน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้ ได้แก่ อุณหภูมิที่ใช้ในการกลั่น ส่วนต่างๆ ของตะไคร้ และขนาดการสับของตะไคร้ซึ่งส่งผลต่อปริมาณน้ำมันตะไคร้ ที่ได้ โดยการทดลองได้แบ่งเป็น 2 การทดลอง คือ การทดลองแรก เป็นการศึกษาปัจจัยในการกลั่นโดยกำหนดปัจจัย ควบคุม 3 ตัว คือ 1) อุณหภูมิที่ใช้ในการทดลอง คือ 105 องศาเซลเซียส และ 110 องศาเซลเซียส 2) ส่วนต่างๆ ของตะไคร้ (ใบและต้น) 3) ขนาดของตะไคร้ (1-2 เซนติเมตร และ 15-20 เซนติเมตร) โดยใช้วิธีการสับ การออกแบบ การทดลองใช้วิธีการออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k ส่วนการทดลองที่สอง เป็นการนำปัจจัยควบคุม ที่เหมาะสมซึ่งได้จากการทดลองแรกมาทดสอบซ้ำอีก 3 ครั้ง เพื่อหาปริมาณของน้ำมันหอมระเหยเฉลี่ย จากผล การวิเคราะห์ทางสถิติของการทดลองที่ 1 พบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อปริมาณของการกลั่นน้ำมันหอมระเหย คือ ส่วนของตะไคร้ที่ใช้ และขนาดในการสับ ในส่วนของการทดลองที่ 2 พบว่าเมื่อนำตัวแปรที่เหมาะสมซึ่งได้จากการ ทดลองที่ 1 มาทำการทดสอบซ้ำ 3 ครั้ง ได้ปริมาณน้ำมันหอมระเหยที่มีปริมาณใกล้เคียงกัน โดยมีค่าเฉลี่ยปริมาณ น้ำมันหอมระเหย 30.36 มิลลิลิตร

คำสำคัญ : ตะไคร้; การกลั่น; น้ำมันหอมระเหย; การออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k

http://journal.rmutp.ac.th/

Analysis of Factors Affecting the Volume of Lemongrass Oil from Distiller by Experimental Design

Jedsada Visedmanee* and Aphirak Khadwilard

Faculty of Engineering, Rajamangala University of Technology Lanna Tak 41/1 Paholayothin Road, Mai Ngam, Muang, Tak, 63000

Received 1 August 2016; accepted 9 November 2016

Abstract

The purposes of this research were to investigate the factors consisted of a temperature, different parts of the lemongrass and a size of chopped lemongrass that affected to distillation of lemongrass essential oils. There are two experiments in this work. The first experiment investigated the factors by defining 1) temperature at 105 °C and 110 °C 2) different parts of the lemongrass (Leaves and trunk) and 3) sizes of chopped lemongrass at 1-2 cm and 15-20 cm, respectively. 2^k Factorial designs method was used for this experiment. In the second experiment, the appropriate parameters from experiment 1 were used for 3 replicates to find an average of lemongrass essential oils. The results of first experimental analysis showed that the appropriate parameters were temperature, parts of the lemongrass and sizes of chopped lemongrass at 110 °C, leaves and 1-2 cm, respectively. For the result of experiment 2, it was found that the average of lemongrass essential oils was 30.36 ml.

Keywords : Lemongrass; Distillation; Essential Oils; 2^k Factorial Designs

^{*} Corresponding Author. Tel.: +6608 7500 0054, E-mail Address: anh_tong2525@hotmail.com

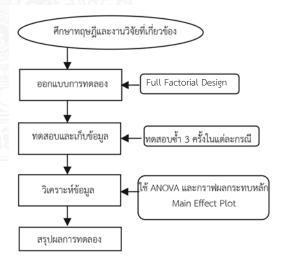
1. บทนำ

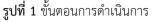
ตะไคร้เป็นสมุนไพรที่น่าสนใจอีกทั้งสามารถ หาได้ง่ายและมีราคาถูกซึ่งสามารถพบเจอในแทบทุก ครัวเรือนของไทย โดยสรรพคุณของน้ำมันหอมระเหย ตะไคร้ (Lemongrass Oil) นั้นนอกจากจะใช้เป็นส่วน ผสมในผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดกลิ่นหอมช่วยให้ รู้สึกสดชื่นผ่อนคลายแล้ว ยังมีสรรพคุณที่โดดเด่น ใน การช่วยบำบัดอาการหดหู่ ช่วยบรรเทาอาการแมลง สัตว์กัดต่อย ป้องกันการติดเชื้อและกระจายตัวของ เชื้อโรค ทั้งยังช่วยรักษาโรคผิวหนังได้หลายชนิด นอกจากนี้ยังใช้สำหรับป้องกันและไล่แมลงอีกด้วย [1] โดยสรรพคณมากมายที่กล่าวมา รวมถึงทิศทางความ ้ต้องการในท้องตลาดที่สูงอย่างต่อเนื่องทำให้ตะไคร้มี ความน่าสนใจในการศึกษาเพื่อหาค่าระดับของปัจจัย ที่เหมาะสมที่ส่งผลต่อปริมาณของน้ำมันหอมระเหย ตะไคร้ วิธีหนึ่งที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายโดยสามารถ นำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์หาปัจจัยที่ส่งผล กระทบต่อปริมาณน้ำมันหอมระเหยของผลิตภัณฑ์ คือ การออกแบบการทดลองเชิงแฟคทอเรียล โดยงานวิจัย ที่ผ่านมา อาทิเช่น K. Wanrop และคณะ [2] ใช้การ ออกแบบการทดลองแบบแฟคทอเรียล วิเคราะห์ปัจจัย ที่มีผลต่อปริมาณผงมันสำปะหลัง ของเครื่องบดอาหาร สัตว์ ซึ่งจากผลการวิเคราะห์พบว่าค่าระดับปัจจัยมีผล ต่อปริมาณผงมันสำปะหลัง P. Kananath และคณะ [3] ทำการศึกษาสัดส่วนที่เหมาะสมของปัจจัยที่ใช้ ในกระบวนการผลิตคอนกรีตผสมเสร็จโดยวิธีการ ทดลองเชิงแฟคทอเรียล จากผลจากการวิเคราะห์พบว่า สามารถลดต้นทุนและความแข็งแรงของคอนกรีตยังอยู่ ในมาตรฐาน B. Paramet และคณะ [4] ทำการพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพในอุตสาหกรรมการกัดขึ้นรูป แม่พิมพ์ด้วย การออกแบบการทดลองแบบ 2^k แฟกทอเรียล O.Thanandorn และคณะ [5] ได้ศึกษา · ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบีบอัดน้ำมันจากเมล็ดพืชด้วย เครื่องบีบอัดแบบเกลียวคู่โดยการออกแบบการทดลอง ด้วยการออกแบบการทดลองแบบ 3^k แฟกทอเรียล

จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การออกแบบการ ทดลองสามารถประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตรวมทั้ง เพิ่มประสิทธิภาพให้กับผลิตภัณฑ์ต่างๆ มากมายจึงมี แนวคิดที่จะนำวิธีการออกแบบการทดลองมาประยุกต์ ใช้กับการกลั่นน้ำมันหอมระเหยตะไคร้ โดยจากงาน วิจัยต่างๆ ที่ผ่านมายังไม่มีการบ่งชี้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับผล กระทบหลักที่ส่งผลต่อปริมาณน้ำมันหอมระเหยตะไคร้ โดยการใช้วิธีการออกแบบการทดลองแบบ 2^k แฟกทอ-เรียล ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึงเกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อทดสอบและหาตัวแปรต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นในส่วน ของอุณหภูมิ ขนาดในการสับ เพื่อเตรียมตะไคร้ รวม ทั้งส่วนประกอบต่างๆ ของตะไคร้ที่ส่งผลต่อปริมาณ ของน้ำมันหอมตะไคร้ที่ผลิตได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ต่อไปในอนาคต

2. วิธีการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินงาน ออกเป็น การศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การออกแบบการทดลอง การทดสอบและเก็บข้อมูล การ วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปการทดลอง แสดงดังในรูปที่ 1

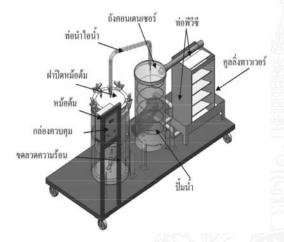

2.1 เงื่อนไขการออกแบบการทดลอง

ในการทดลองนี้ใช้เครื่องกลั่นน้ำมันหอมระเหย จากตะไคร้แสดงในรูปที่ 2 โดยกำหนดเงื่อนไขการ ทดลองดังนี้

2.1.1 การทดลองแบ่งเป็น 2 การทดลอง โดย การทดลองที่ 1 เป็นการศึกษาตัวแปรควบคุมและการ วิเคราะห์ผลการทดลองด้วย โปรแกรมการวิเคราะห์ ทางสถิติ (MiniTab Program)

การทดลองที่ 2 ประกอบด้วยการหาปริมาณ น้ำมันหอมระเหยโดยนำตัวแปรควบคุมมาทดลองซ้ำมี รายละเอียดดังนี้

2.1.2 ใช้ส่วนต้นและใบของตะไคร้มาใช้ในการ ทดลอง

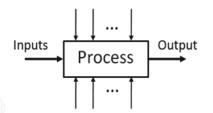
2.1.3 นำส่วนต้นและใบของตะไคร้มาสับ ละเอียด 1-2 เซนติเมตร และการสับหยาบ 15-20 เซนติเมตร

2.1.4 ควบคุมอุณหภูมิในการกลั่นที่ 105 และ 110 องศาเซลเซียส

2.1.5 การทดลองแต่ละครั้งทำซ้ำ 3 ซ้ำ

2.2 การออกแบบการทดลอง [6]

การทดลอง (Experiment) เปรียบได้กับ การ ทดสอบ (Test) หรืออาจจะนิยามการทดลอง ได้ว่าเป็น การทดสอบหรือชุดการทดสอบที่มีการเปลี่ยนแปลง กับตัวแปรขาเข้า (Input Variable) ของกระบวนการ หรือระบบ เพื่อการสังเกตหรือบ่งชี้ถึงการเปลี่ยนแปลง ที่จะเกิดขึ้นกับผลคำตอบขาออก (Output Response) ได้

รูปที่ 3 แบบโดยทั่วไปของกระบวนการหรือระบบ

เมื่อพิจารณาแบบจำลองในรูป 3 พบว่ามี ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับระบบอยู่สองแบบ คือ ตัวแปรใน ประเภท x₁, x₂, ... , x_p ซึ่งเป็นตัวแปรที่สามารถควบคุม ได้ และตัวแปรที่ไม่สามารถควบคุมได้ z₁, z₂, ... , z_p ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการทดลองก็อาจจะเกี่ยวข้อง กับ

หาตัวแปรที่มีผลมากที่สุดต่อค่าเอาท์พุท y

 2) หาวิธีการกำหนดค่าของตัวแปร x ที่จะ ส่งผลให้เอาท์พุท y มีค่าตามที่ต้องการ

 หาวิธีการกำหนดค่าของตัวแปร × ที่จะ ส่งผลให้เอาท์พุท y มีค่าดีที่สุด

4) หาวิธีการกำหนดค่าของตัวแปร x ที่จะ ช่วยให้การทดลองนั้น ได้รับผลกระทบจากค่าของ ตัวแปร ที่ไม่สามารถควบคุมได้ z₁, z₂, ..., z_p น้อยที่สุด ด้วยเหตุนี้เอง ในการวางแผนและดำเนินการทดลอง ใดๆ นั้น จำเป็นจะต้องมีการเลือกใช้ กลยุทธ์ของการ ทดลอง (Strategy of Experimentation) ให้เหมาะสม ยกตัวอย่างเช่น การออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียล

เซิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k คือ การออกแบบในกรณีที่มี ปัจจัย k ปัจจัย ซึ่งแต่ละปัจจัยประกอบด้วย 2 ระดับ และใน 2 ระดับนี้จะแทนระดับ "สูง" หรือ "ต่ำ" ของปัจจัยหนึ่งๆ การทดลองใน 1 เรพลิเคตที่สมบูรณ์ สำหรับการออกแบบเช่นนี้จะประกอบด้วยข้อมูลทั้งสิ้น 2 × 2 ×...× 2 = 2^k ข้อมูลการออกแบบเซิงแฟกทอเรียล แบบ 2^k ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายเพื่อกรองปัจจัย ที่มีอยู่จำนวนมากให้เหลือน้อยลง ซึ่งมีประโยชน์มาก ต่องานทดลองในช่วงเริ่มแรกเมื่อมีปัจจัยจำนวนมาก ที่ผู้วิจัยต้องการที่จะตรวจสอบซึ่งการออกแบบเช่นนี้ จะทำให้เกิดการทดลองจำนวนน้อยที่สุดที่สามารถจะ ทำได้ เพื่อศึกษาถึงผลของปัจจัยทั้ง k ชนิดได้อย่าง บริบูรณ์

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

งานวิจัยเป็นงานที่ต้องค้นหาคำตอบโดย วิธีการ ที่น่าเชื่อถือ ดังนั้นสถิติที่นำมาวิเคราะห์เพื่อแปรผลนั้น จะต้องแม่นยำน่าเชื่อถือด้วยเช่นเดียวกัน จึงจะทำให้ผล ของงานวิจัยน่าเชื่อถือ ในงานวิจัยนี้ได้ทำการวิเคราะห์ ผลการทดลองโดยใช้หลักการดังนี้ 1) การตรวจสอบ สมมติฐาน คือ ขั้นตอนในการตรวจสอบคำตอบที่ คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่าจะตรง กับคำตอบที่ได้จาก ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาหรือไม่ การสมมติฐานที่ใช้ กันอยู่ในการวิจัยแบ่งออก เป็น 2 ประเภท คือ ก) สมมติฐานในการวิจัย (Research Hypothesis) หรือ สมมติฐานเชิงพรรณนา (Descriptive Hypothesis) เป็นสมมติฐานที่ผู้วิจัยเขียนในเชิงพรรณนา หรือเขียน ให้อยู่ในรูปของข้อความภาษาที่ใช้สื่อในการอธิบาย ข) สมมติฐานทางสถิติ (Statistical Hypothesis) เป็นสมมติฐานที่เขียนเป็นสัญลักษณ์ทางสถิติแทนคำ อธิบายหรือคำพูด เพื่อให้สามารถทดสอบด้วยวิธีการ ทางสถิติได้สมมติฐานทางสถิติ 2) การวิเคราะห์ความ แปรปรวน (Analysis of Variance (ANOVA)) การ ้วิเคราะห์ความแปรปรวนโดยทั่วไปจะใช้เพื่อวิเคราะห์ ผลจากการทดลองเชิงแฟกทอเรียล ตัวอย่างเช่น การ

(Factorial Design) ซึ่งเป็นวิธีการที่ดีและได้รับความ นิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากการ ทดลองที่กำลังศึกษาอยู่มีปัจจัย (Factor) ที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ 2 ปัจจัยขึ้นไปแล้ว ในกรณีเช่นนี้พบว่า การ ออกแบบการทดลองเซิงแฟกทอเรียลจะเป็นวิธีการที่ มีประสิทธิภาพสูงที่สุดซึ่งกลยุทธ์ของการทดลองนี้มี อยู่มากมายหลายรูปแบบ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะกล่าว ถึงเฉพาะกลยุทธ์ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เท่านั้น ได้แก่

ก) การออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียล (Factorial Designs) ในทางปฏิบัติการทดลองส่วนใหญ่ จะเกี่ยวข้องกับการศึกษาถึงผลของปัจจัย (Factor) ตั้งแต่ 2 ปัจจัยขึ้นไป ซึ่งในกรณีเช่นนี้การออกแบบเชิง แฟกทอเรียลจะเป็นวิธีการทดลองที่มีประสิทธิภาพ สูงสุด การออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียล หมายถึง การทดลองที่พิจารณาถึงผลที่เกิดจากการรวม กันของระดับ (Level) ของปัจจัยทั้งหมดที่เป็นไปได้ ในการทดลองนั้น ตัวอย่างเช่น กรณีที่มี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัย A และ B ถ้าปัจจัย A ประกอบด้วย a ระดับ และ ปัจจัย B ประกอบด้วย b ระดับ ดังนั้นในการทดลอง 1 เรพลิเคต (Replicate คือ การทำซ้ำ) จะประกอบด้วย การทดลองรวมปัจจัยทั้งหมด ab การทดลอง และเมื่อ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องถูกนำมาจัดให้อยู่ในรูปแบบของการ ออกแบบเชิงแฟกทอเรียล จะกล่าวว่าปัจจัยเหล่านี้ มี การไขว้ (Crossed) ซึ่งกันและกันในการทดลองจะมี ผลกระทบของปัจจัย คือ ผลกระทบหลัก (Main Effect) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผลตอบสนอง ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระดับของปัจจัยนั้นๆ และ ในบางการทดลองอาจจะพบว่าเกิดการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ต่อกันระหว่างปัจจัย หมายถึง ผลตอบ สนองที่เกิดขึ้นในระดับต่างๆ ของปัจจัยหนึ่งจะมีค่าไม่ เท่ากันที่ระดับอื่นๆ ทั้งหมดของปัจจัยอื่น หรืออีกนัย หนึ่ง คือ ผลตอบสนองของปัจจัยหนึ่งจะขึ้นกับระดับ ของปัจจัยอื่นๆ นั่นเอง

ข) การออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียล แบบสองระดับ (2^k Factorial Designs) การออกแบบ ทดลองเชิงแฟกทอเรียลในกรณีที่มีปัจจัยที่จะทำการ
ศึกษา 2 ปัจจัย คือ A และ B โดยปัจจัย A ประกอบด้วย ก็โส
a ระดับ และปัจจัย B ประกอบด้วย b ระดับ ซึ่งทั้งหมด 3 ห
นี้ถูกจัดให้อยู่ในรูปของการออกแบบเชิงแฟกทอเรียล 8 x
นั่นคือ ในแต่ละเรพลิเคตของการทดลองจะประกอบ
ด้วยการทดลองร่วมปัจจัยทั้งหมด ab การทดลอง โดย
ปกติจะมีเรพลิเคตทั้งหมด n ครั้ง รูปแบบทั่วไปของ
การออกแบบเชิงแฟกทอเรียล 2 ปัจจัยและมีการทำซ้ำ
ทั้งหมด n ครั้ง วิธีการทดสอบจะทำโดยอาศัยตารางการ
วิเคราะห์ความแปรปรวน ซึ่งโดยทั่วไปตาราง ANOVA
จะประกอบด้วย แหล่งความแปรปรวน (Source of
variation), ผลรวมกำลังสอง [Sum of square (SS)],
องศาแห่งความอิสระ [Degrees of freedom (DF)],
ค่าเฉลี่ยกำลังสอง [Mean squares (MS)] และ ค่า F

3. ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

(F value)

งานวิจัยนี้ได้ทำการออกแบบการทดลองเพื่อ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณน้ำมันที่ได้ จากการกลั่น และระดับปัจจัยที่เหมาะสมในการกลั่น ในการออกแบบการทดลองครั้งนี้ ใช้การออกแบบการ ทดลองเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k โดยปัจจัยและระดับ ปัจจัยที่ทำการศึกษาประกอบด้วย ส่วนที่ใช้ ขนาดการ สับ และอุณหภูมิในการกลั่น การกำหนดระดับปัจจัย แสดงดัง ตารางที่ 1 จากการกำหนดระดับปัจจัยโดยใช้ การออกแบบการทดลองแบบ 2^k แฟกทอเรียล [7] นั้น การทดลองจึงเป็น 23 = 8 การทดลอง

a		2	ຸ ຢຸດ
ตารางท่	1	ตัวแบ	lรและระดับในการทดลอง

ปัจจัย	ระดับปัจจัย	ค่าระดับปัจจัย		
		(-1)	(+1)	
ส่วนที่ใช้	2	ใบ	ต้น	
ขนาด	2	1-2 cm	15-20 cm	
อุณหภูมิ	2	105 °C	110 °C	

ในการกลั่นแต่ละครั้งจะใช้ปริมาณตะไคร้ 8 กิโลกรัม สำหรับการทดลองนี้จะทำการทดสอบซ้ำ 3 ครั้ง โดยการสุ่มลำดับ ดังนั้นจึงต้องทำการทดลอง 8 x 3 = 24 การทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 2

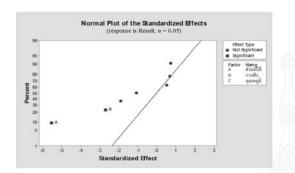
กรณีที่	ส่วน ที่ใช้	ขนาด	อุณหภูมิ	ครั้ง ที่ 1 (ml)	ครั้ง ที่ 2 (ml)	ครั้ง ที่ 3 (ml)
1	+1	-1	+1	25	17.4	19.7
2	-1	-1	+1	27.7	31	28.4
3	-1	+1	+1	22.5	30	29.3
4	-1	+1	-1	20.5	27	24.1
5	+1	-1	-1	24	23	23.7
6	+1	+1	-1	19	16.1	17.5
7	-1	-1	-1	25	26.3	26.8
8	+1	+1	+1	19	12.5	21.5

ตารางที่ 2 การออกแบบและผลการทดลอง

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณน้ำมัน ตะไคร้ตามหลักสถิติด้วยวิธีการออกแบบการทดลอง แบบ 2^k แฟกทอเรียล สามารถวิเคราะห์เป็น 3 ประเด็น หลักได้ดังนี้

3.1 อุณหภูมิ

ในการทดลองจะใช้วิธีการกลั่นแบบใช้ไอน้ำ (Water and Steam Distillation) การกลั่นโดยวิธีนี้ จะใช้ไอน้ำอิ่มตัวไหลผ่านพืชหรือตัวอย่างที่จะกลั่น จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า น้ำมันหอมระเหยจาก ตะไคร้จะเริ่มกลั่นตัวออกมาที่อุณหภูมิ 105 องศา เซลเซียส [8] ดังนั้น อุณหภูมิที่ใช้ในการศึกษาทดลอง ในครั้งนี้จึงได้กำหนดอุณหภูมิ 2 ระดับ คือ ที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส และ 110 องศาเซลเซียส โดยเมื่อ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติในส่วนของอุณหภูมิ มีค่า P-Value เท่ากับ 0.461 ซึ่งสูงกว่า 0.05 จึงกล่าว ได้ว่าอุณหภูมิของการทดลองในช่วงที่กำหนดไม่มีความ แตกต่างที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ดังแสดงในกราฟ Normal Probability Plot รูปที่ 4 และผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ตารางที่ 3

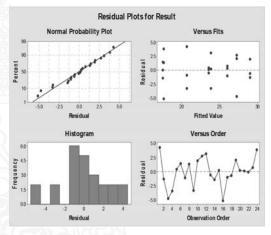
รูปที่ 4 กราฟ Normal Probability Plot

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)

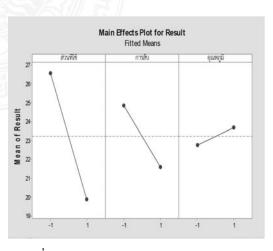
Source	DF	Adj SS	Adj MS	F-Value	P-Value
Model	7	384.452	54.922	6.21	0.001
Linear	3	336.418	112.139	12.67	0.000
Part	1	268.002	268.002	30.29	0.000
Size	1	63.375	63.375	7.16	0.017
Temp	1	5.042	5.042	0.57	0.461
2-Way Interactions	3	45.498	15.166	1.71	0.204
Part*Size	1	9.882	9.882	1.12	0.306
Part*Temp	1	31.282	31.282	3.53	0.078
Size*Temp	1	4.335	4.335	0.49	0.494
3-Way Interactions	1	2.535	2.535	0.29	0.600
Part*Size*Tempe	1	2.535	2.535	0.29	0.600
Error	16	141.587	8.849		
Total	23	526.038			

3.2 ส่วนต่างๆ ของตะไคร้ และขนาดการสับ

จากการทดลองพบว่า ส่วนของใบตะไคร้ให้ ปริมาณน้ำมันหอมระเหยที่มากกว่าส่วนของลำต้น เนื่องจากปริมาณน้ำมันหอมระเหยจำนวนมากจะอยู่ ในเซลล์ของใบ [1] โดยเมื่อวิเคราะห์กราฟส่วนตกค้าง ของปริมาณน้ำมันหอมระเหยจากการทดลองพบว่า Normal Probability Plot มีจุดบนกราฟเรียงตัว เป็นลักษณะเส้นตรงแสดงว่าค่าเศษเหลือ (Residual) มีการกระจายแบบปกติ Histogram มีการกระจาย แบบปกติ Versus Fits มีลักษณะกราฟกระจายแบบ สุ่มสม่ำเสมอรอบค่าศูนย์ Versus Order มีลักษณะ กราฟที่ไม่แสดงแนวโน้มหรือรูปแบบใดๆ ของข้อมูล ดังแสดงในรูปที่ 5

รูปที่ 6 ผลกระทบต่อปัจจัยหลักของการทดลอง

แสดงว่าการสรุปผลการวิเคราะห์ความ แปรปรวนนั้นเป็นไปอย่างมีเหตุมีผลทางสถิติเมื่อนำ ผลการทดลองทั้งหมดไปวิเคราะห์ความแปรปรวนโดย โปรแกรมทางสถิติพบว่า ค่าของส่วนของตะไคร้ที่ใช้มี ค่า P-Value เท่ากับ 0.000 ขนาดการสับมีค่า P-Value เท่ากับ 0.015 ซึ่งมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความ เชื่อมั่นร้อยละ 95

ในส่วนของขนาดการสับ จากการวิเคราะห์ ความแปรปรวนพบว่าการกำหนดระดับปัจจัยที่ต่างกัน ของส่วนที่ใช้ และขนาดในการสับของตะไคร้ มีผล กระทบต่อปริมาณการกลั่นดังแสดงในรูปที่ 5 กล่าวคือ ขนาดของการสับแบบละเอียดที่ขนาด 1-2 เซนติเมตร จะให้ปริมาณน้ำมันที่มากกว่าการสับแบบหยาบที่ขนาด 15-20 เซนติเมตร เนื่องจากการสับแบบละเอียดจะ ทำให้ไอน้ำสามารถแทรกซึมผ่านผิวของตะไคร้ได้ดีส่ง ผลให้สามารถดึงน้ำมันหอมระเหยออกมาได้มากกว่า แบบสับหยาบ

ดังนั้นการกำหนดระดับปัจจัยที่เหมาะสมเพื่อ ให้ได้ปริมาณน้ำมันหอมระเหยมากที่สุด จึงทำการ พิจารณาจากกราฟผลกระทบหลักดังแสดงในรูปที่ 6 พบว่า ปัจจัยส่วนที่ใช้คือใบ ปัจจัยขนาดในการสับคือ สับละเอียด ส่งผลให้ได้ปริมาณน้ำมันหอมระเหยมาก ดังนั้นจึงใช้ส่วนใบตะไคร้และการสับขนาด 1 เซนติเมตร ในการทดสอบยืนยันผล โดยในส่วนของอุณหภูมิที่ กำหนดทั้ง 2 ค่าไม่ส่งผลต่อปัจจัยหลักมากนัก จึงเลือก ใช้ที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เพื่อประหยัดพลังงาน ในการกลั่น

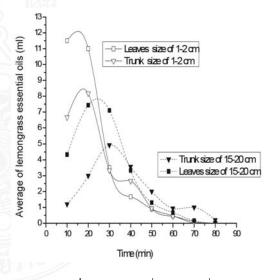
หลังจากนั้นได้นำระดับปัจจัยที่ได้จากการ วิเคราะห์ไปทำการทดสอบหาปริมาณน้ำมันหอมระเหย ซ้ำอีก 3 ครั้ง เพื่อหาปริมาณการกลั่นน้ำมันหอมระเหย เฉลี่ย จากผลการทดลองพบว่า ได้ปริมาณน้ำมันหอม ระเหยเฉลี่ย 30.36 มิลลิลิตร ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดลองซ้ำ 3 ครั้ง

		อุณหภูมิ (°C)				
ใบ	1	105	29.3	31	30.8	30.36

3.3 ระยะเวลาที่เหมาะสมในการกลั่น

ในส่วนของระยะเวลาที่ส่งผลต่อปริมาณน้ำมัน หอมระเหย แสดงให้เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมในการ กลั่นควรอยู่ที่ไม่เกิน 60 นาที โดยปริมาณน้ำมัน สามารถกลั่นตัวได้มากในช่วง 20-30 นาทีแรก หลังจากนั้นปริมาณน้ำมันจะค่อยๆ ลดลงตามเวลา จนถึง นาทีที่ 60 ปริมาณน้ำมันที่กลั่นได้จะลดลงมาก ซึ่งไม่คุ้มค่ากับพลังงานที่ใช้ในการกลั่น ดังแสดงใน รูปที่ 7

รูปที่ 7 ระยะเวลาที่ใช้ในการกลั่น

4. สรุป

จากการทดลองหาปัจจัยของการกลั่นที่มีผล ต่อปริมาณน้ำมันหอมระเหยจากตะไคร้ด้วยวิธีการ ้ออกแบบการทดลองเชิงแฟกทอเรียลแบบ 2^k ซึ่งได้ กำหนดปัจจัยประกอบด้วยส่วนที่ใช้ (ต้นและใบตะไคร้) ขนาดของการสับ (1-2, 15-20 เซนติเมตร) และอุณหภูมิ ในการกลั่น (105-110 องศาเซลเซียส) ผลจากการ วิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ส่วนที่ใช้และขนาดของการสับ มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่า P-value 0.00 และ 0.017 ตามลำดับ ในขณะที่อุณหภูมิในการกลั่น (ในช่วงของการทดลองที่กำหนด 105-110 องศา เซลเซียส) ไม่มีค่านัยสำคัญทางสถิติโดยมีค่า P-value 0.461 และเมื่อพิจารณาผลจากกราฟผลกระทบหลัก เพื่อยืนยันผลการทดลองจึงได้ทำการกำหนดปัจจัยใน การทดลองซ้ำ คือ ใช้ส่วนของใบที่ขนาดการสับ 1 เซนติเมตร และใช้อุณหภูมิในการกลั่นที่ 105 องศา เซลเซียส จากการทดลองซ้ำอีก 3 ครั้ง ได้ปริมาณ น้ำมันหอมระเหยเฉลี่ย คือ 30.36 มิลลิลิตร ต่อตะไคร้ 8 กิโลกรัม ในส่วนของระยะเวลาที่เหมาะสมที่ใช้ในการ กลั่นไม่ควรเกิน 60 นาที เนื่องจากปริมาณน้ำมันที่ได้ ค่อนข้างน้อยและไม่คุ้มค่ากับพลังงานที่ใช้ในการกลั่น

5. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ต้องขอขอบคุณ สาขา วิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดตาก ที่สนับสนุน สถานที่ในการทดลอง

เอกสารอ้างอิง

 J. Suratwadee, Central Laboratory and Greenhouse Complex, Research and Development Institute, Kasetsart University, 2003.

- [2] K. Wanrop, T. Piyanat and S. Supan, "Analysis the Factors that Effect of Cassava Powder of Feed Crusher by Using Response Surface Methodology (RSM)," Journal of Industrial Technology Ubon Ratchathani Rajabhat University, vol. 3, no. 6, pp. 86-93, 2013.
- P. Kananath and W. Teeradej, "Study of Optimal Proportion of Factors in Concrete Ready Mixed Process using Factorial Experiment," The Journal of KMUTNB, vol. 21, no. 2, pp. 313-320, 2011.
- [4] B. Paramet and S. Charnnarong, "Quality Development and Improvement in Mold Making Industry with Designed Experiments," KKU Research Journal (GS), vol. 13, no. 2, pp. 42-53, 2013.
- [5] O. Thanandorn, M. Chalit and J. Kunlachart, "A Study of Effective Factor on Vegetable Oil Pressing with Twin Screw Press Machine by Using Design of Experiment Technique," in Proceeding of IE Network Conference, Chonburi, Thailand, 2013, pp. 16-18.
- [6] K. Yud, Statistics for Research, Bangkok: Bangkok Learning Center Publisher, 2003.
- [7] D. C. Montgomery, Design and Analysis of Experiments, 5th ed. New York: Wiley and Sons, 2001.
- [8] P. Gitipong, K. Niwet and S. Suppaluk, Essential Oil Distiller from Lemon grass, Department of Mechanical Engineering, Rajamangala University of Technology Lanna, Tak, 2009.